

சிவமயம்

திருமதி சொர்ணம்மா சபாரத்தம்
அவர்களின் நினைவாக வெளியிடப்பெற்ற
தோத்திரமலை

உ
சிவமயம்

கண்டி வீதி, மீசாலையைச் சேர்ந்த

அமரர்

திருமதி சொர்ணம்மா சயாரத்தினம்

அவர்கள் சீவபதமடைந்தது குறிக்க

நினைவு மலர்

03 - 09 - 2004

சுமரிய்யனம்

எமது அன்புத் தெய்வத்தின்
திருப்பாதங்களுக்கு
இந்தால் சமர்ப்பணம்
மனிதருள் மாணிக்கமாய் அன்பு நிறைந்த
பேரொளியாய் இன்சொல் பேசி
அன்புடன் எம்மைப் பேணிக் காத்த,
பண்புடனும், பாசத்தடனும், நேசத்தடனும்,
இன்முகத்தினளாய் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த
இன்ற வாணறையும் தெய்வமாகிவிட்ட எமது
அன்புத் தாயின் திருப்பாதங்களுக்கு இம்மலரினைக்
காணிக்கையாக்குகிறோம்.

-குடும்பத்தினர்

உ-

சிவமயம்

வையத்தள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வாணறையும்
தெய்வத்தள் வைக்கப்படும்

திருமதி சொர்ணம்மா சபாரத்தினம்

தோற்றம்

04

-

04

-

1921

மறைவு

04

-

08

-

2004

திதி நிர்ணய வெண்பா

அண்டுநல் தாரண அடிமதி தான்அபரம்

புண்டபஞ் சமியே யாந்திதியில் - தாண்டவம்செய்
ஈசனடி சேர்ந்தார் இனியகுணச் சொர்ணம்மா
காசினியில் வாழ்வுவிட்டே தான்.

நிறைமொழி

நீர்க்குமிழ் போலத் தோன்றி நிலையின்றி நீங்கும் வாழ்வு
பார்தணிற் பிறப்போ ரெல்லாம் பழவினைப் பயன் நுகர்ந்தே
தீர்ந்ததும் சிறிதும் தங்கார் தேகத்தை விட்டுச் செல்வார்
சேர்பிற விப்பினி நீங்கில் சிவனடி தன்னில் சேர்வார்.

அம்மம்மா

உயிர் கொண்டிருக்கும் வரை உணரவில்லை
உயிர் சென்ற பின்போ உணர்ச்சியில்லை!

ஊரோடு நிறைந்த சொந்தம்
உண்மை சொன்னால்
உயிர் தந்த தாய்க்கு
உயிர் கொடுத்த தெய்வம் நீங்கள்

பழஞ்சோறு குழைத்து
பூவரசம் இலைமீது வைத்து
நாம் வரும்போதெல்லாம் விரும்பும்
பலபேரை சேர்த்து
அடி வாங்கித் தந்தாலும்
அரவணைப்பில் நம்மை மடியோடு சாய்த்த
எம் அம்மம்மா.....

இன்று நம்மை அடியோடு
வேதனையில் வீழ்த்திச் சென்றதும் ஏனோ?

ஒன்றாய் வாழ்ந்த போது
உடனிருந்து பேசமுடியவில்லை
நீங்கள் நன்றாய் இருந்தாலும்
நான் நலனேதும் செய்யமுடியவில்லை
இரண்டாய்ப் பிரிந்து சென்று
நெஞ்சம் வலித்துக் கொண்டேன்
இன்றோ
என் நெஞ்சம் பிழந்ததே
வெகு தொலைவில் நம் சூரியன் மறையக் கண்டு

உண்மைக்கு சக்தி இருந்தால்
நன்மைக்கு சக்தி இருந்தால்
உங்கள் ஆத்மா இதை அறியட்டும்
நம் உள்ளங்களை உடைத்தெறிந்தால்
ஆழங்கள் அறியவரும்
நாம் கொண்ட பாசங்கள் விழித்து விடும்.
இனி என்ன செய்வோம்
நாம் மறுமுறை காணும் வரை
உங்கள் மனம் கண்ட பேத்தியராய் - வாழ்ந்து
மறுமையிலும் பெருமை சேர்ப்போம்

ஆயிரம் முறை கதறிவிட்டேன்
உங்கள் ஆருயிர் பிரிந்தது முதல்
வாயிருந்தும் வார்த்தைகள் இல்லை
நாம் இழந்த இந்த பேரிழப்பைச் சொல்ல

இறைவனோடு இணைந்திருக்க
அன்புப் பேரனோடு கழித்திருக்க
எங்கள் தந்தைக்கு செய்தவற்றை சொல்லிடவோ சென்றீர்!
இன்று நம்மை தனிக்கச் செய்த
உறவுகளோடு ஓர் உறவானதும் ஏன்?

அங்கிருக்கும் நிந்தன் ஆத்மா
ஆனந்தமாய் சாந்தி அடைய
இங்கிருக்கும் உறவின்
அடி முடியில் சிதறிக் கிடக்கும்
உங்கள் வழி பிறந்த பேத்தியராய் நாம்
விடியல் தோறும் வேண்டி நிற்போம்
மீண்டும் ஒரு முறை காணும் வரை

உயிர் கொண்டிருக்கும் வரை உணரவில்லை
உயிர் கொண்ட பின்போ உணர்ச்சியில்லை!!!

**இழந்த துயரங்கள் மறைவதில்லை
ஆனால் உங்கள் நினைவுகளாலோ
என்றென்றும் வாழும் நீங்கள் தெய்வம்
பாசம் கொண்ட பேத்திகள்**

அன்னையும் தந்தையும் எமது கண்கண்ட தெய்வங்களாவர்
பெற்றோர்க்கு சேவை செய்தலே முடிவான நிறைவாகும்
ஏனெனில் எமது உடலில் ஓடும் குருதி, உணவு, அறிவு
அனைத்தும் அவர்கள் எமக்கு ஈந்த கொடையாகும்
கிதற்காக நாம் அவர்களிடம் எமது நன்றியுணர்வைக்
காட்டவேண்டும்.

~ பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பரபர

உ
சிவமயம்

தோத்திரப் பாடல்கள் தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தந்தையார் தாயார் உடன் பிறந்தார்
தாரமார் புத்திரார் தாந்தா மாறே
வந்தவா றெங்ஙனே போமா றேதோ
மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ வேண்டா
சிந்தையீர் உமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின்
திகழ்மதியும் வாளரவும் திளைக்குஞ் சென்னி
எந்தையார் திருநாமம் நமச்சி வாய
என்றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருக்க லாமே.

நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீயென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்வே

சூற்றாயினவா றுவிலக் ககலீர்
கொடுமை பலசெய்தன நானறியேன்
ஏற்றாய் அடக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றா தென்வயிற் றினகம்படியே
குடரோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடிவ
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐயனும்நீ
 அன்புடைய மாமனும் மாமியும்நீ
 ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ
 ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒருரும்நீ
 தய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ
 துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
 இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத்தும்நீ
 இறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

பெரிய

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயினும் பிணியுந் தொழிலர்பா னீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினை சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனே தனக்குச்
 செம்மையே ஆயசிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

பால்நினைந் தூட்டும் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவ பெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

சுந்தரமயம்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றளம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளம்
குளிர்வன் கண்குளிர்ந் தனவே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள்
விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி யீசற்காட்
செய்மின் குழாம்புகுந்து

அண்டங் கடந்த பொருளள வில்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டுமின்று மென்று முள்ளபொரு ளென்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புகழ்

இராகம் : விகேஸ்வரி

தாளம் : கண்ட சாப்பு

நாடித் தேடித் தொழுவார் பால்
ஞானத் தாகத் திரிவேனோ
மாடற் கூடற் பதி ஞான
வாழ்வைச் சேரத் தருள்வாயே
பாடற் காதல் புரிவோனே
பாலைத் தேனோ தருவோனே
ஆடற் தோகைக் கினியோனே
ஆனைக் காவில் பெருமானே

இராகம் : மனோலயம்

தாளம் : கண்ட சாப்பு

பிறவியலை ஆற்றினில் புகுதாதே
பிரகிருதி மார்க்கழற் றலையாதே
உறுதி குருவாகிய பொருளோனே
உனது பதகாட்சியைத் தருவாயே
அறுசமய சாஸ்திர பொருளோனே
அறிவுள் அறிவார் குணற் கடலோனே
குறு முனிவர் ஏத்தும் முத்தமிழோனே
குமர குரு கார்த்திகைப் பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

தேவீ தோத்திரங்கள்

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித் திலகம், உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம், மாதுளம்போது, மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக் குங்குமத் தோயம் என்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்தன் விழித்துணையே

பூத்தவளே புவனம் பதி னான்கையும், பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே! பின் கரந்தவளே ! கறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவளே! என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே!
மாத்தவளே! உன்னை அன்றி,மற்றும் ஓர்தெய்வம் வந்திப்பதே!

மணியே! மணியின் ஒளியே! ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே! அணியும் அணிக்கு அழகே! அணு காதவர்க்குப்
பிணியே! பிணிக்கு மருந்தே! அமரர் பெருவிருந்தே!
பணியேன் ஒருவரை. நிற்பதம் பாதம் பணிந்தபின்னே!

விழிக்கே அருளுண்டு அபிராமி வல்லிக்கு வேதம்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்டு எமக்கு அவ்வழி கிடக்கப்,
பழிக்கே சுழன்று, வெம்பாவங்களே, செய்து, பாழ்நரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம் மோடுஎன்ன கூட்டுஇனியே?

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்ட மெல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம் பூநிறத் தாளை புவி அடங்கக்
காத்தாளை அம்குச பாசாங் குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு
தீங்கில்லையே.

தனம்தரும் கல்வி தரும் ஒரு நாளும் தளர்வுஅறியா
மனம்தரும் தெய்வ வடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சம் இல்லா
இனம்தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே,
கனம்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடு வாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையுங் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணி யிலாத உடலும்
சலியாத மனமுமன் பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்

தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள்வா ராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்உத விப்பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
ஆதி கடவுரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய இருள் நீங்கச்
சிரிந்தழவு சைவநெறித் திருநீற்றின் ஒளிவிளங்க
அரந்தைகெடப் புகலியர்கோன் அமுதுசெய்த் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரீபூங் கழல் போற்றி

ஓளவையார் அருளிய வீநாயகர் அகவல்

திருவாக்கும் செங்கருமங் கைகூடுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரு மானை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தம்கை

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன்அரை ஞாணும் பூந்துகிலாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விழங்கு சிந்தாரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
முன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியுந்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகளொழி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த தூரிய மெய்ஞ்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூசிக வாகன
இப்பொழு தென்னை யாட்கொள்ள வேண்டித்
தாயாயெனக்குத் தானெழுந்தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கமறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
குருவடிவாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளி
கோடாயுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் றன்னை அடக்குமுபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒருங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி

மலமொரு முன்றின் மயக்கமறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குசு நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைப் பிங்கலையின் எழுத்தறிவித்து
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 முன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவினுணர்த்தி
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்படவுரைத்து
 மூலா தாரத்தின் முண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்த னியக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயந்
 தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்
 திருள் வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்திஎன் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்து அருள்வழி காட்டி
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

உ

சிவமயம்

திருவாசகம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

சிவபுராணம்

(சிவனது அநாதிமுறையான பழமை)

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத்து) ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எம்கோன்
திருவாசம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்றாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறந்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உண்மகிமுங் கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடிபோற்றி
நேயத்தேநின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி

எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண் நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நன்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழும்ஆறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகம் ஆகிப் புறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமா னநாம் விமலா
 பொய் ஆயினவெல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்கடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் றொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்றமறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய் கலந்தாற்போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங் கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள்உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் காட்டி

நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார முதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேசஅருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமஎங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ-
சிவமயம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருவெம்பாவை

செவ்வாய்

(சக்தியை வியந்தது)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வாரகழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதேந் தோழி பரிசு ஏலோர் எம்பாவாய் (1)

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போது இப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்!
சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏகம் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசுமலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு அன்பர்யாம் ஆர்ஏலோர் எம்பாவாய் (2)

முத்தென்ன வெண்ணகையாய் முன்வந்து எதிர்எழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்குஏலோர் எம்பாவாய். (3)

ஒன்னித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக் கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே

விண்ணுக்கு ஒருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிச் சசிந்துள்எம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயில் ஏலோர் எம்பாவாய் (4)

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்களே பேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய் (5)

மானே நீ நென்னலை நாளைவந்து உங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந்து எம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குள் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பாடு ஏலோர் எம்பாவாய் (6)

அன்னே இவையும் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன்என்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னா என் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னாணை என்னரையன் இன்னமுது என்றெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசு ஏலோர் எம்பாவாய். (7)

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகு எங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும் வெண்சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ?
வாழிசுதென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளானையே பாடு ஏலோர் எம்பாவாய் (8)

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
 உன்டியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கு அவர்க்கே
 பாங்காவோம்.

அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோம் ஏலோர் எம்பாவாய் (9)

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஒத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்து அரன்தன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகள்
 ஏது அவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏது அவனைப் பாடும் பரிசு ஏலோர் எம்பாவாய் (10)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற்குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யா வெண்ணீராடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமல் காப்பாய் எமை ஏலோர் எம்பாவாய் (11)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன் இவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீர் ஆடு ஏலோர் எம்பாவாய் (12)

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடு ஏலோர் எம்பாவாய். (13)

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். (14)

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான் பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தான்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். (15)

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொளிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலை குலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். (16)

செங்கணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாய்க்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமாணைப்பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். (17)

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளியேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். (18)

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
அங்குஅப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லாதோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கேலோர் எம்பாவாய். (19)

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்சுழி நீராடேலோர் எம்பாவாய். (20)

உ
சிவமயம்

குமரகுருபுர சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதங்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
சகம்ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க ஒளித்தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே! (1)

நாடும் பொருட்கவை சொற்கவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற்கொடியே
கனதனக் குன்று மைம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே! (2)

அளிக்குஞ் செந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
ஆர்ந்துன் அருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ?
உளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே! (3)

தூக்கும் பனுவற் துறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்கவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
 வட நூற்கடலும்
 தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செவ்வழும்
 தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே!

(4)

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
 நெடுந் தாட் கமலத்து
 அஞ்சத் துவசம் உயர்த்தோன்
 செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே!

(5)

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்காய்
 எழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலும்
 கனலும் வெங்காலு மன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே!

(6)

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கண்நல்காய்
 உளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
 அமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே!

(7)

சொல்விற் பனமும் அவதானமும்
 கல்வி சொல்ல வல்ல
 நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்வாய்
 நளிணாசனஞ் சேர்
 செல்விக்கரிதென் றொருகாலமுஞ்
 சிதையாமை நல்கும்
 கல்விப் பெருஞ் செல்வப்பேறே
 சகல கலாவல்லியே!

(8)

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்?
 நிலந்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு
 அரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாயே!
 சகல கலாவல்லியே!

(9)

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண்டளவிற் பணியச் செய்வாய்
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்டதெய்வம் பல்கோடி யுண்டேனும்
 விளம்பில் உன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ?
 சகல கலாவல்லியே!

(10)

சுபம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்ய

நேரீசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்(து) ஓங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி ஆட
மையல் நடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக

சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக.
 ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரஹண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக வருக
 அகரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டு இலங்க
 விரைந்து எனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலைபெற்று என்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நிறிடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷண்மும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்பழி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழகு உடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இரு தொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டங்கு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செவ்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து உதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்(று)
 உன்திரு வடியை உறுதியென்று எண்ணும்
 எந்தலை வைத்து உன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுநச் செவ்வேல் காக்க
 நாண் ஆம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடி இணை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக

நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடி
 ஆனை அடியினில் அரும் பாவைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய செருக்கும் ஓட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 கால தூதாள் எனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிக்கெட்டு ஓட்ப்

படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடிவேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணல் அதுவாக
 விடுவிடு வேலை வெகுண்டு அதுஓட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்து ஓட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்து உயர் அங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட நீனைக்கு அருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவம்ஒளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்து தேவர்கள் கடும்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்து உறை கதிர்வேல் முருகா

பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தில் மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத்து அரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யான் உனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந்து இருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசம் ஆக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன் அருளாக
 அன்புடன் இரசுடி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவள் ஆமே
 பிள்ளையென்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன் என்மீதுன் மனம்மகிழ்ந்து அருளித்
 தஞ்சம் என்றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேசமுடன் ஒரு நினைவது ஆகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்து ஆறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறு அணிய
 அஷ்டதிக்கு உள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் செயலது அருளுவர்

மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமதன் எனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத்து அடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்காரத்து அடி
 அறிந்து எனது உள்ளம் அட்ட லட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்து உணவாக
 குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்து அமுதளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்து ஆட்கொள எந்தன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
 மயில்நடம் இடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரஹண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

- கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று -

பட்டினத்தார் பாடல்

கட்டியணைத்திடும் பெண்ணரும் மக்களும் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்கும் மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டால்
கொட்டிமுழக்கி யழுவார் மயானங் குறுகியப்பால்
எட்டியடிவைப்ப ரோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

பிறக்கும்பொழுது கொண்டுவந்த தில்லைப் பிறந்துமண்மேல்
இறக்கும்பொழுது கொண்டுபோவ தில்லை யிடைநடுவில்
குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன்தந்ததென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங் குலாமருக் கென்சொல்லு வேன் கச்சியேகம்பனே.

ஊருஞ்சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப் பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்மீர் சதமல்ல பிள்ளைகளும்
சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல நின்தாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே.

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவில்ஒரு
பிடிசாம்பராய் வெந்துமண் ணாவதுங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வைநினைப்பதல் லால்பொன்னின் அம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாம்உய்ய வேண்டுமென் றேயறிவாரில்லையே.

ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானுமிங் கொன்றொடொன்ற
முட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானுமிங் கொன்றொடொன்ற
காட்டுவிப்பானு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
ஆட்டுவிப்பானு மொருவனுண் டேதில்லை யம்பலத்தே.

பிறவாதிருக்க வரந்தர வேண்டும் பிறந்து விட்டால்
இறவாதிருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்ந்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமலம்
மறவாதிரு மனமே யதுகாண்தன் மருந்துனக்கே.

நன்றிய் பெருக்கு

எமது அன்புத் தாயார் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போது அவரைப் பார்வையிட்டு மருந்து கொடுத்து ஆறுதல் கூறிய வைத்திய கலாநிதிகள், அருட்சகோதரிகள், தாதிமார்கள் ஏனைய வைத்திய நிலைய ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் பின்னர் காலமான செய்தி கேட்டு உடன்வந்து ஆறுதல் கூறியும் வேண்டிய சகல உதவிகளையும் தமது பணிபோல முன்னின்றாற்றிய சகல உறவினர், நண்பர்கட்கும், தொலைபேசி, தந்தி, தபால் முலம் அனுதாபச் செய்தி அனுப்பியவர்களுக்கும் கிறித்திச் சடங்கில் பங்குபற்றி மலர் வளையம் வைத்தவர்கள் அஞ்சலிப் பிரகரங்கள் முலம் மரியாதை செலுத்தியவர்கள் ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனைகள் மதிய போசனம் என்பவற்றில் பங்குபற்றிய அனைவருக்கும் இம் மலரை சீறந்த முறையில் அச்சிட்ட சாந்தி அச்சகத்தார்க்கும் எமது மனம் நிறைந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

சாந்தி அச்சகம்

நாச்சிமார்கோவிலடி,
யாழ்ப்பாணம்.
T.P.: 222 2821

கீதாசாரம்

- ◆ எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
- ◆ எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
- ◆ எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
- ◆ உன்னுடையது எதை இழந்தாய் எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
- ◆ எதை நீ கொண்டு வந்தாய்? அதை நீ இழப்பதற்கு.
- ◆ எதை நீ படைத்திருக்கிறாய், அது வீணாகுவதற்கு.
- ◆ எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ, அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
- ◆ எதை கொடுத்தாயோ, அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
- ◆ எது இன்று உன்னுடையதோ, அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
- ◆ மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.
- ◆ இந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.

SIVARANJANAM